

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 15 lutego 2011 r. — Yorma's przeciwko OHIM — Norma Lebensmittelfilialbetrieb (YORMA'S)

(Sprawa T-213/09) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego zawierającego element słowny „yorma's” — Wcześniejszy słowny znak towarowy NORMA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2011/C 95/11)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Yorma's AG (Deggendorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Weiß)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Schöffner, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co. KG (Norymberga, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. von Welser)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 lutego 2009 r. (sprawa R 1879/2007-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co. KG a Yorma's AG.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Yorma's AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 180 z 1.8.2009.

Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2011 r. — Węgry przeciwko Komisji

(Sprawa T-37/11)

(2011/C 95/12)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Republika Węgierska (przedstawiciele: M.Z. Fehér, K. Szijjártó i G. Koós, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji nr 3.241.011.280 zawierającej notę obciążeniową w zakresie w jakim — w odniesieniu do Republiki Węgierskiej — zostały uznane jako niepodlegające kwalifikacji do finansowania z instrumentu finansowego Schengen określone wydatki związane ze środkami 1, 3, 4, 5 i 6 celu III/A, celem celnym III/B oraz, w ramach celu I/C, ustanowieniem w Mohaczu stanowiska rzecznej kontroli granicznej oraz towarową stacją kolejową w Eperjeske.
- subsydiarnie, stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji nr 3.241.011.280 zawierającej notę obciążeniową w zakresie w jakim — w odniesieniu do Republiki Węgierskiej — zostały uznane jako niepodlegające lub jedynie częściowo podlegające kwalifikacji do finansowania z instrumentu finansowego Schengen określone wydatki związane ze środkami 1, 3, 4, 5 i 6 celu III/A i celem celnym III/B
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- 1) Żądanie główne: naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań, uzasadnionych nadziei oraz naruszenie zasady pewności prawa
  - Skarżąca twierdzi, że — mając na względzie brak precyzji kontekstu normatywnego oraz wielkość pomocy wypłacanej z instrumentu finansowego Schengen — rozsądnym zachowaniem było zaufanie, w trakcie całego programu, informacjom udzielanym przez Komisję w odpowiedzi na wyraźne wnioski o zajęcie stanowiska i w licznych opiniach w przedmiocie harmonogramu.
  - w opinii skarżącej zaaprobowanie harmonogramu w drodze uprzedniego zezwolenia, kontrole przeprowadzone przez Komisję w trakcie realizacji programu oraz współpraca z państwami członkowskimi oznaczają, że kontrola ex post przeprowadzana przez Komisję, a dotycząca możliwości zakwalifikowania projektu do pomocy, nie pozwalała jej podważyć kwalifikowalności projektów, które wcześniej wielokrotnie badała i ich wtedy nie zakwestionowała. Skarżąca twierdzi, że Komisja udzieliła „gwarancji” w decyzjach o finansowaniu, które wzbudziły w skarżącej uzasadnioną nadzieję, że środki wymienione w harmonogramie podlegają kwalifikacji do finansowania.

— zasada lojalnej współpracy nakłada również na instytucje Unii wzajemne obowiązki współpracy z państwami członkowskimi.

— w przekonaniu skarżącej jeżeli w tak nieprecyzyjnym i płynnym kontekście normatywnym nie można nawet oczekiwać od Komisji uprzedniej i pewnej informacji o kwalifikowalności danego projektu, oznacza to również naruszenie zasady pewności prawa.

2) Żądanie subsydiarne: błędna interpretacja pojęcia wyczerpującej kontroli i brak uzasadnienia korekty finansowej

— skarżąca uważa, że w zaskarżonej decyzji Komisja uznała za niepodlegające lub jedynie częściowo podlegające kwalifikacji do finansowania wydatki wymienione w żądaniu subsydiarnym z tego powodu, że nie odpowiadały wyczerpującej kontroli granicznej lub odpowiadały mu jedynie częściowo. W opinii skarżącej Komisja wysnuła ten wniosek w następstwie błędnej interpretacji pojęcia wyczerpującej kontroli.

— skarżąca dodaje, że Komisja, mimo udzielonej jej informacji, nie przeprowadziła koniecznych sprawdzeń w celu ustalenia dokładnej kwoty podlegającej zwrotowi w związku z ogółem środków i — w odniesieniu do niektórych z nich — błędnie określiła kwoty ryczałtowe. Zdaniem skarżącej Komisja ustaliła te kwoty w sposób ryczałtowy na podstawie założonej proporcji między czynnościami wykonywanymi przez właściwe organy w dziedzinie kontroli granicznej oraz ich pozostałymi czynnościami, a powinna oprzeć się na przepisach art. 22 ust. 3 lit. b) decyzji Komisji C(2004) 248 w sprawie zarządzania i monitorowania instrumentu finansowego Schengen, a zatem na wadze stwierdzonych naruszeń lub znaczeniu niedociągnięć systemu zarządzania i kontroli, które — wraz z ich następstwami finansowymi — doprowadziły do powstania wykrytych nieprawidłowości

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2011 r. — Air France — KLM przeciwko Komisji

(Sprawa T-62/11)

(2011/C 95/13)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Air France — KLM (Paryż, Francja) (przedstawiciele: A. Wachsmann i S. Thibault-Liger, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, na podstawie art. 263 TFUE, nieważności całej decyzji Komisji Europejskiej nr C(2010) 7694 wersja ostateczna z dnia 9 listopada 2010 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 53 porozumienia EOG i art. 8 umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego, sprawa COMP/39.258 — Lotniczy przewóz towarów, w zakresie w jakim dotyczy ona Air France-KLM jak również powodów, na których opiera się jej sentencja;

— co najmniej, stwierdzenie nieważności art. 5 lit. b) i lit. d) decyzji nr C(2010) 7694 wersja ostateczna z dnia 9 listopada 2010 r. nakładającego dwie grzywny na Air France-KLM i powodów, na których opiera się ten artykuł lub obniżenie, na podstawie art. 261 TFUE, tych grzywnien do odpowiedniej kwoty;

— w każdym razie, obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skarżąca podnosi dwanaście zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy błędnego przypisania skarżącej odpowiedzialności za praktyki Société Air France i KLM, co narusza obowiązek uzasadnienia, zasady dotyczące możliwości przypisania odpowiedzialności spółkom dominującym za praktyki ich spółek zależnych oraz zasady dotyczące sukcesji przedsiębiorstw w ramach grup przedsiębiorstw jak również zasady odpowiedzialności osobistej i indywidualizacji kar.
- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia prawa do niezależnego i bezstronnego sądu ze względu na wydanie zaskarżonej decyzji przez organ, który posiada jednocześnie kompetencje w zakresie prowadzenia dochodzenia i wymierzania sankcji z naruszeniem art. 47 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 6 ust. 1 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy naruszenia komunikatu Komisji w sprawie współpracy⁽¹⁾ oraz zasad równego traktowania i ochrony uzasadnionych oczekiwań wynikającego z zastosowania tego komunikatu na rzecz Lufthansy/Swiss, co zdaniem skarżącej nie spełnia wymogów komunikatu w sprawie współpracy.
- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia wynikającego ze sprzeczności między sentencją i uzasadnieniem zaskarżonej decyzji w odniesieniu do określenia naruszenia przypisanego skarżącej.
- 5) Zarzut piąty dotyczy braku uzasadnienia oraz naruszenia zasad równego traktowania i niedyskryminacji ze względu na umorzenie postępowania przeciwko jedenastu liniom lotniczym.